

ДНЕВНИКЪ

на

II-то обикновено Народно Събрание.

IV. тайно засъдание, станжло на 27. Май 1880 год.

(Подъ Прѣдсѣдателството на Г-на Дра. Браделя.)

Като г. предсѣдателствующий обяви въ 46-то явно засъдание, че преди да се пристъпи къмъ дневния редъ, г. Министъръ на Външните Дѣла, има да направи едно предложение въ тайно засъдание, откри се тайно засъдание въ 3 часътъ послѣ пладия.

Г. Министъръ Цанковъ: Прѣди да направихъ предложението си, ще изложъ историята на дѣлото, отъ което то произтича. Когато ся прѣставихъ на единъ съ Г. Каравелова прѣдъ Княза при съставянието на сегашното министерство, Негово Височество ни каза, че при министерството на финансите ще има единъ съвѣтникъ Французинъ, за когото сж станжли споразумѣни мѣжду двѣте правителства. Ние му отговорихъ, че такъвъ съвѣтникъ министерството на финансите ще посрѣдниче на драго сърце, и че съвѣтници ще трѣбуватъ и за нѣкои други министерства.

Слѣдъ нѣколко дни Г-нъ Шеферъ, тукашниятъ француски дипломатически агентинъ, ми съобщи, че получилъ телеграмма, съ която му се извѣстява че отъ Парижъ тръгнѣлъ за България чиновникъ по телеграфитъ съгласно съ исканието на бивното министерство и че онзи за нощнѣ щѣлъ да тръгне. Поискахъ отъ Министерството дѣлото по тоя въпросъ; то ми се представи, и отъ него се вижда, че сж се размѣнили нѣколко ноти между френското агенство и Министерството за тия два чиновника, както и за заплатата имъ, която е опредѣлена по 12000 фр. —

По-послѣ г. Шеферъ ми каза, че се е повикалъ и чиновникъ за финансите. Азъ помислихъ, че и за него ще има дѣло въ Министерството. Единъ денъ г-нъ Шеферъ ми се представи съ този чиновникъ и каза, че ще донесе на утрото контратътъ да го подпиша, иъ азъ на другия денъ, когато тѣ дохождали не бѣхъ у дома, и тѣ оставили копието да го подпиша. Като потърсихъ както въ своето така сѫщо и въ другите Министерства дѣлото за този чиновникъ не намѣрихъ подобно дѣло. Самъ г. Шеферъ ми каза, че писмени документи не сѫществуватъ за финансовиятъ чиновникъ, че сж се споразумѣли за всичко устно, и че заплатата му е 40,000 фр. на година; сѫщото потвърди и г. Начовичъ бившиятъ министъ на Външните Дѣла и приврѣменъ Министъ на финансите въ разговорътъ, който имахъ съ него. Министерскиятъ съвѣтъ рѣши че като е станжло между Френското и нашето правителство споразумѣние, трѣбва да приемемъ този чиновникъ, макаръ и заплатата да е огромна. Нѣ контратътъ, тъй както е въ копията трѣбва да ся промѣни, защото споредъ него финансиятъ чиновникъ би билъ едно независимо учреждение въ нашиата държава. Промѣненето състои въ това: Първата алиней на 1-ї членъ отъ контракта гласи така: „Правителството на Негово Височество Княза на България, повѣрява на г. Хокде грижата да изучи историцитетъ на страната и да предложи измененията, улъчшенията, реформитъ или мерките, приеманието на

които му се видятъ нуждни и ползовити, тъй също и сръдствата, които тръбва да се зематъ за да се достигне прилаганието имъ“. А ний прибавихме: подъ управлението и указанието на г-на Министра на финансите. — Въ 3-ти членъ е казано, че може да си земе за помощници още двама чиновници отъ Френското Министерство на финансите:

(За г. Хокде, както е представенъ отъ г. Шефера.)

Между Негово Превосходителство Господинъ Драганъ Цанкова, предсѣдатель на съвѣта, Министъ на Външнитѣ Дѣла и исповѣданіята, дѣйствующъ и условяващъ въ името и за смѣтка на правителство то на Негово Височество Князъ на България, отъ една страна; и господинъ Доминикъ Хокде, инспекторъ на финансите, който ся условиява за себе си и въ собственото си име, съ съгласието на правителство то на Французската република отъ друга страна. Съгласило ся е и рѣшило върху следующето:

ЧЛЕНЪ ПЪРВИ.

Правителството на Негово Височество Князъ на България повъръва на г. Хокде грижата да изучи исто чиниците на страната и да предложи измѣненията, олучиленіята, реформите или мѣрките, приеманието на които му ся видятъ нуждни и ползовити, тъй също и сръдствата, които тръбва да ся зематъ за да ся достигне прилаганието имъ.

Независимо отъ расхвърлянието и подраздѣлението на налозите, на таксите и даждията отъ всички видъ и на подраздѣлението на разноските и на устройството не само на централното управление и на контролътъ на финансите на държавата, но и на счетоводството на окръзите и на общините, правителството въздържа правото си да подлага за разглеждане на господина Хокде всичките операции които ся отнасятъ прямо или косвено до финансияната часть, както съ заемите на държавата или на общините, отстживанието рудници или на други предприятията на общи згради и пр. пр.

ЧЛЕНЪ ВТОРИ.

Г-ть Хокде, ще има титлата „Частенъ съвѣтникъ“ за финансите на Българското Княжество.

ЧЛЕНЪ ТРЕТИ.

Той може да земе при себе си двама помощници, които ся намиратъ на служба въ Френското Министерство на финансите.

ний притурихме: ако това го поискава нашето Правителство. Така измѣненъ контракта, проводихъ го на г-ть Шефера, нъ той постоиствува да бѫде финансовия чиновникъ независимъ и да се не турж подъ вѣдомството на г-на Министра на финансите, и отъ тогава се породи припиря. — Ето какъ гласи копията на той контрактъ:

ENTRE.

Son Excellence Monsieur Dragan Zancoff, Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes, agissant et stipulant au nom et pour compte du Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie, d'une part, et Monsieur Dominique Hocdé, Jnspecteur des Finances, stipulant pour lui et en son nom personnel, avec l'assentiment du Gouvernement de la République Française d'autre part.

Il a été convenu et arrêté ce qui suit :

ARTICLE PREMIER.

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie confie à Monsieur Hocdé le soin d'étudier les ressources du pays et de proposer les modifications, les améliorations, les réformes ou les mesures dont l'adoption lui paraîtra nécessaire ou utile, ainsi que les moyens à employer pour arriver à leur application. Indépendamment de l'assiette et de la répartition des imprêts, taxes et contributions de toute nature, de la répartition des dépenses et de l'organisation tant de l'administration centrale et du contrôle des finances de l'Etat que de la comptabilité des districts et des communes, le Gouvernement se réserve de soumettre à l'examen de Monsieur Hocdé toutes les opérations qui se rattachent directement ou indirectement au service des finances telles que les emprunts de l'Etat ou des communes, les concessions de mines ou autres, les entreprises de travaux publics etc. etc.

ARTICLE DEUXIEME.

M. Hogdé aura le titre de „Conseiller à titre privé“ pour les Finances de la Principauté de Bulgarie.

ARTICLE TROISIEME.

Il pourra s' adjoindre deux auxiliaires appartenant aux services du Ministère des Finances français.

ЧЛЕНЪ ЧЕТВЪРТИ.

Настоящето съгласие ще трае двѣ години отъ денътъ, въ който г-нъ Ходкѣ ще търгне отъ Парижъ и който ще има право да зема отпускъ за шестъ седмици съ пълна заплата.

ЧЛЕНЪ ПЯТИ.

Г-нъ Ходкѣ ще получава заплата отъ четиридесетъ хиляди франки (40,000 фр.) на годината въ злато, и платени всѣки мѣсецъ безъ да ся въздържа нѣщо отъ мѣсяцната му; той ще има право за ижти разноски и за влизане въ работа, да земе една сума предвидена отъ сега на пять хиляди фр.

ЧЛЕНЪ ШЕСТИ.

Формално ся съгласява и ся условява въ случай, че правителството на Негово Височество Князъ на България, види за нужно преди истичанието на срокътъ да си откаже отъ съдѣствието на г-на Ходкѣ трѣба да му плати цѣлата негова заплата до истичанието на двѣте години. Когато и да е, това условие нещо да ся прилага на агентътъ ако той пожелае да ся завърне въ Франция, или ако французското правителство намѣри за благословно да го повика.

Наизвестено въ два оригинала и подписано въ София Май 1880 год. въ присъствието на г-нъ Жюль Шеферъ Агентъ и Генерални Консулъ на Франция въ България.

ARTICLE QUARTIÈME.

La durée du présent engagement est fixée à deux ans qui commenceront à courir du jour du départ de Paris de Mr. Hoedé qui aura droit pendant le cours de sa mission à un congé de six semaines avec solde entière.

ARTICLE CINQUIÈME.

M. Hoedé recevra un traitement de quarante mille francs (40,000) par an payable en or et par douzièmes soit tous les mois sans retenue aucune; il aura droit en outre à des frais de voyage et d'entrée en campagne fixés d'ores et déjà à la somme de cinq mille francs.

ARTICLE SIXIÈME.

Il est formellement entendu et stipulé au cas où le Gouvernement de son Altesse le Prince de Bulgarie croirait devoir, avant le terme fixé, renoncer à la collaboration de M. Hoedé, qu'il aurait à lui payer l'intégralité de son traitement jusqu'à l'expiration des deux années. Toutefois cette clause n'aurait pas d'application si l'Agent demandait à revenir en France ou si le Gouvernement de la République Française jugerait à propos de l'y rappeler.

Fait en double original et signé à Sofia le Mai mil huit cent quatre vingt en présence de Monsieur Jules Schefer, Agent et Consul Général de France en Bulgarie.

(Signé.)

Както казахъ, азъ искахъ да намѣра нѣщо писменно между бивните министерство и Френското агенство; иъ г-нъ Шеферъ и Начовицъ мяувъриха че всичко е станжало устно мѣжду двамината. Г-нъ

Стоиловъ ми каза, че когато вече Френското правителство избрало г-на Ходкѣ, г-нъ Шеферъ му писъл за да го попита да ли Негово Височество ще благоволи да восприеме това лице.

Француско агенство и Генерално Консулство въ България. София, 16/28 Януария 1880 год.

Господине ІІървий Секретарю!

Прѣзъ минжлий мѣсецъ, Негово Височество Князътъ, благоволи да ме натовари да направихъ ну-жнитѣ постъпки предъ своето правителство, за да тури въ негово расположение единъ Француски чиновникъ съ цѣль да организира Българските финанции.

Agence
et
CONSULAT GÉNÉRALÈ
de France
en Bulgarie.

Sophia. le 28. Janvier 1880.

Monsieur le premier Secrétaire.

Dans le courant du mois dernier, Son Altesse le Prince régnant a daigné me charger de faire auprès de mon Gouvernement les démarches nécessaires pour qu'un fonctionnaire français fût mis à sa disposition dans le but d'organiser les finances de la Bulgarie.

Г. Вадингтонъ побърза съ съгласието на финансия министър да се съобрази съ желанието на Негово Височество и, като се определиха условията за задълженията на този чиновникъ съ общо съгласие между двъртъ правителства, не оставаше друго освенъ да се поднесе за одобрение отъ Князътъ изборътъ направенъ отъ Французското Правителство. Г. Предсъдателътъ на съвѣта, министърътъ на Външните Работи, ми извѣстява съ една телеграфическа депеша отъ вчера, че по причина на съставянието новиятъ кабинетъ, много работи закъсняхъ, а по сѫщата причина се отложи и изборътъ на този чиновникъ въпръки твърдото намѣрение на Французското правителство да удовлетвори безотлагателно желанието на Негово Височество.

Като ми съобщава причинитъ на това неволно закъснение, г. Фрейсине ми казва, че неговътъ колегъ на финансите му препоръчалъ г. Ходѣ, бившиятъ ученикъ отъ политехническото училище, инспекторъ на финансите, когото той сматра за единъ отъ най-отличните агенти въ своето министерство, който може да испълни мисията, която Негово Височество му повѣрива. Въ сѫщото врѣме, той мя моли, да му извѣстя како Негово Височество благоволи да се съгласи на това предложение.

Моля ви, прочее, господине първи секретарю да благоволите да поискате заповѣдите на Негово Височество и да ми съобщите Неговото рѣшеніе, за да мож съгласно съ инструкциитъ, които приехъ, да го съобщъ и азъ отъ своя страна на правителството си.

Приемете и проч.

Подписанъ: Шеферъ.

А г. Стоиловъ му отговорилъ съ следующето писмо:

Канцелярия на Негово Височество Князътъ.
София 18/30 Януарий 1880 г. № 299.

Господине Агенте.

Азъ съобщихъ на Негово Височество, Князътъ писмoto, което ви благоизволихъ да ми пратите отъ вчерашна дата.

M. Waddington s'etait empressé, d'accord avec M. le Ministre des Finances, de déferer au désir exprimé par son Altesse et, les conditions de l'engagement de ce fonctionnaire ayant été déterminées d'un commun accord entre les deux Gouvernements, il ne restait plus qu'à soumettre à l'agrément du Prince le choix qui aurait été fait par le Gouvernement français. M. le Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères, vient de me faire connaître, par une dépêche télégraphique en date d'hier que les circonstances qui ont accompagné, en France, la formation du nouveau Cabinet, en apportant forcément des retards à l'expédition des affaires, ont également entraîné l'ajournement du ce choix, malgré la ferme intention du Gouvernement français de satisfaire sans délai au voeu de Son Altesse.

En me faisant part des motifs de ce retard tout involontaire, Mr. de Freycinet m'annonce que Son Collégue des Finances lui a recommandé, pour remplir la mission à laquelle la confiance de Son Altesse appelle, un des agents de son Ministère, M. Hocdé ancien élève de l'Ecole polytechnique, Inspecteur des Finances, qu'il considère comme un agent très distingué, il m'invite en même temps à lui faire savoir si Son Altesse veut bien donner son agrément à cette proposition.

Je vous prierai, en conséquence, Monsieur le premier Secrétaire, de vouloir bien solliciter les ordres de Son Altesse et d'avoir la boute de me donner connaissance de la décision qu'Elle aura daigné prendre, afin que je puisse, d'après les instructions que j'ai reçues, la communiquer sans retard à mon Gouvernement.

Veuillez agréer, Monsieur le prémiere Secrétaire, l'assurance de ma haute considération.

Signé: SCHEFER.

Chancellerie
de Son Altesse
LE PRINCE DE BULGARIE.

№ 299.

Sofia le 18/30 Janv. 1880.

MONSIEUR L'AGENT.

Je n'ai pas manqué de communiquer à Son Altesse le Prince la lettre que Vous m'avez fait l'honneur de m'adresser en date d'hier.

Натоваренъ съмъ да ви изразя благодарностите на Негово Височество за готовността, съ която ви направихте нужните постъпки, относително единъ французски чиновникъ, който би се натоварилъ да организира финансите на Българското Княжество.

Негово Височество Князътъ благоизволи да приеме съ готовност и съ пълно задоволствие изборътъ, който Негово Превосходителство, министерътъ на финансите въ Франция е направилъ въ лицето на г. Хокде, сегашният инспекторъ на финансите.

Г. Начовичъ, временният Министър на финансите натоваренъ да ви съобщи устно всичките подробности относително дохожданите на този чиновникъ въ София.

Като ви моля да благоизволите да поднесете на правителството на французската република, изражението на голъмата признателност на Негово Височество за този новъ знакъ на благоволение към неговата личност, приемете, господине Агенте,увърение въ отличното ми почитание.

Първият секретаръ на Негово Височество:

Стоиловъ.

Je suis chargé de Vous exprimer les remerciements de Son Altesse pour l'empressement avec lequel Vous vous êtes acquitté des démarches relatives à un fonctionnaire français qui serait chargé d'organiser les Finances de la Principauté de Bulgarie.

Son Altesse le Prince agréée avec empressement et avec une entière satisfaction, le choix fait par Son Excellence le Ministre des Finances de France, en la personne de Monsieur Hocdé actuellement Inspecteur des Finances.

Monsieur Natchevitz Ministre des Finances ad. interime a été chargé de Vous communiquer verbalement tous les détails relatifs à l'arrivée de ce fonctionnaire à Sofia.

En vous priant de bien vouloir transmettre au Gouvernement de la République Française l'expression de la vive reconnaissance de Son Altesse pour cette noble marque de bienveillance envers sa personne, recevez Monsieur l'Agent, l'assurance réitérée de ma très haute considération.

Le premier secrétaire de Son Altesse,
Signé: STOILOFF.

Додъто се азъ лутахъ насамъ-нататъкъ да разберъж кои сѫ именно условията на Контракътъ сключенъ устно между Г. Начовича и Г. Шефера, за Г. Хокде, и дали наистина тръбова да ся плащатъ на Г. Хокде 40,000 франка на годината, азъ съ удивление сръдцихъ една мъжност отъ страната на Г. Шефера, който не рачи да приеме нито едно

слово да ся измѣни отъ коията, която ми той бъше предложилъ за контракътъ, защото Г. Начовичъ съ връмъ я е въсприелъ тъй както си е сега.

Азъ можъ Народното Събрание да има търгънието да чуе кореспонденцията, която едновръзменно размѣнихъ отъ една страна съ Г. Шефера, а отъ друга съ Г. Начовича:

София 21 Май 1880

Sophia, le 21 mai 1880.

Господине Министре.

Имахъ честъта, на 10-и текущаго, да предамъ на В. Пр. за да ся подпише, Контракътъ относително миссията на Гна Хокде, Инспекторъ на Финансиите, съ която той ся е натоварилъ въ България.

Терминътъ на това съгласие които сѫ станали съ едно общо споразумение между двѣтъ Правителства, мъчно ми е да си истълкувамъ защо ся закаснява да се тури въ рѣдъ единъ актъ, на когото диспозициите и формата сѫ свършени.

Monsieur le Ministre.

J'ai en l'honneur, le 10 de ce mois, de remettre à Votre Excellence, pour être revêtu de sa signature, le contrat relatif, à la mission dont Monsieur Hocdé, Inspecteur de Finances, a été chargé en Bulgarie.

Les termes de cet arrangement ayant été arrêtés d'un commun accord entre nos deux gouvernements, il m'est difficile de m'expliquer les retards qui sont apportés à la régularisation d'un acte sur les dispositions et la forme duquel il n'y a pas à revenir.

Всяко едно ново закъснявание ще има сериозни следствия върху достойнството на моето Правителство, което е моя длъжност да защищавамъ най-горѣцъ, и трѣба да забѣлѣжа на В. Превосходителство, че не ще мога да счита си като опълномощенъ да ся съглася. Миля че е моя длъжност да привлека най сериозното Ви внимание, Господине Министре, върху неизбежната нужда за сключването на единъ актъ, на когото условията гъмна никакво съмнение, бѣха означени, и че моето Правителство колкото ся касаваше до него, е извѣршило на пълно.

Като ся надявамъ че ще получа единъ благоприятенъ отговоръ имамъ честь ипр. ипр.

(подписано) J. ШЕФЕРЪ.

До Н. Прев. Г-нъ Д. ЦАНКОВЪ Предсѣдателъ на Съвѣта и Министъ на Външнитѣ Дѣла.

Долуподписания, Агентинъ и Генералният Консулъ на Франция има честта да напомни на Негово Превосходителство Господина Министра на Външнитѣ Дѣла, за съобщението което му е отправилъ на 21 текущаго и което до днесъ е останало безъ отговоръ.

Долуподписания има основи да вѣрва и да ся надѣва че ще ся приематъ доказателнитѣ резони безъ мъчинотия отъ Н. Прев. и че не ще да ся двоуми да склони на исканието което бѣше предметъ на помѣнхтото отношение, като слѣдва условенната форма, за подписванието на актъ относително мисията на Г-на Ходѣ.

Неизвѣстността въ която ся намира долуподписания поради мълчанието на Н. Прев, върху намѣренията на българския кабинетъ, за голѣма жалостъ, задължава го да повтори исканието си и да налегне за да получи единъ окончателенъ и немедленъ отговоръ.

Слѣдователно, долуподписания намира че е негова длъжност да яви на Негово Превосходителство Г-на Министра на Външнитѣ Дѣла, че не ще да може да чака отговоръ за когото е дума, повече отъ два дена, и ако този срокъ замине, той ще ся види въ нужда, да ся отнесе до Правителството си, за да иска инструкции ми.

На конецъ, долуподписания зима свободата да привлече най сериозното внимание на Н. Прев. върху голѣмата отговорност която ще земе отъ горѣси Княжеския Кабинетъ, ако откаже да удовлетвори исканието което той има честта да му представи изново, и върху слѣдствията които могатъ да произлезатъ отъ едно отказване или едно ново закасняване.

Tout nouveau délai porterait une sÃ©rieuse atteinte à la dignité de mon Gouvernement, qu'il est de mon devoir de sauvegarder avec un soin jaloux, et je ne dois pas laisser ignorer à votre Excellence que je ne saurais me considérer comme autorisé à y souscrire.

Je crois donc devoir appeler votre plus sérieuse attention, monsieur le ministre, sur la nécessité urgente de parfaire un acte dont les stipulations ont été irrévocablement déterminées et que mon Gouvernement, en ce qui le concerne, a scrupuleusement exécutées.

Dans l'espoir d'une réponse favorable, je prie Votre Excellence, Monsieur le Ministre, d'agrÃ©er la nouvelle assurance de ma très-haute considération.

Signe J. Schefer.

A Son Excellence Monsieur Zankoff, Président du conseil Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes.

Le soussigné, Agent et Consul Général de France a l'honneur de rappeler à Son Excellence Monsieur le Ministre des Affaires Etrangères la communication qu'il lui a adressée le 21 de ce mois et qui est demeurée jusqu'à présent sans réponse.

Le soussigné était fondé à espérer que les raisons qu'il a fait valoir seraient accueillies sans difficulté par son Excellence et qu'elle n'hésiterait pas à déférer à la demande qui faisait l'objet de l'office précité, en procédant dans la forme qui a été stipulée, à la signature de l'acte relatif à la mission de M. Hoedé.

L'incertitude dans laquelle se trouve le soussigné, par suite du silence gardé par son Excellence, sur les intentions du Cabinet Bulgare, le met, à son grand regret, dans l'obligation de réitérer la demande et d'insister pour obtenir une réponse définitive et immédiate.

En conséquence, le soussigné estime qu'il est de son devoir de faire connaître à Son Excellence Monsieur le Minister des Affaires Etrangères qu'il ne saurait attendre au-delà d'un délai de deux jours l'envoi de la réponse dont il s'agit et que, ce terme expiré, il se verrait dans la pénible nécessité d'en référer à Son Gouvernement et de soliciter les instructions.

En terminant le soussigné prend la liberté d'appeler la plus sérieuse attention de Son Excellence sur la grave responsabilité qu'assumerait le cabinet Princier en déférant de satisfaire à la demande qu'il a l'honneur de lui soumettre de nouveau et sur les conséquences qu'un refus ou de nouveaux retards pourraient entraîner.

Долуоднисания въсползува си отъ този случай за да поднови ипр. ипр..

София 25 Май 1880.

(подписано) J. ШЕФЕРЪ

Отговоръ до писмата на Г-на Шефера, французский Дипломатический Агентинъ, отъ 21-ий и 25-ий Май 1880 г.

София 26 Май 1880.

Господине Агенте.

Точно въ минутата когато щяхъ да отговорж па предидуЩитъ отношения които Вий ме почетохте да ми отправите, относително за работата на Господина Хокде, приехъ потата Ви отъ 25-ий т. м.

Ако азъ неможихъ да ви съобщя тутакси, както желаяхъ решението което княжеското правителство би взело, то е защото азъ и моите колеги първомъ трбаше зряло да го испъдуваме за да избърнимъ случайността на най-малкото неспоразумѣніе за въ бѫдже. Съ това желание ний помислихме че трбба да Ви предложимъ нѣколко измѣненія въ формата, които ний видѣхме за полѣзно да въведемъ въ редакцията на Контракта, проекта на когото ний имахме да разглѣждаме. Тия измѣненія, както и вий би благоволили да са съгласите, надѣвамъ ся, както казахме по горѣ, са относятъ само до формата на съгласието което ще ся сключи, безъ да докачи ни най-малко основата.

Увѣрени въ благоволителнитъ чувства, които Вашето правителство и Вий самий лично, Господине Агенте, постоянно сте засвидѣтелствуvalи къмъ моето отечество и правителството му, смяя да се наѣдвамъ че вий ще благоволите да се съгласите съ тая точка зряниe отъ която ний Ви представявамъ малкитъ измѣненія въ редакцията на тукъ приключната книга.

Слѣдъ това работата може да се сключи безъ отлаганіе, и отъ наша страна не ще ни остане друго освѣнъ да повторимъ къмъ Правителството на французската Република и Васъ, всичкитъ наши благодарности за задължителното съѣдѣствие, което то благоизволи, благодарение на Вашето любезно посрѣдничество, да ни даде, и за важнитъ услуги, които ще ни принесе, увѣренъ съмъ, високиятъ чиновникъ който ся е съгласилъ да дойде да ни помогне.

Приемете, Господине Агенте

Д. ЦАНКОВЪ

Le soussigné profite de cette occasion pour renouveler à Son Excellence Monsieur le Ministre des Affaires, Etrangères les assurances de sa très haute considération.

Sophia, le 25 Mai 1880.

Signé J. Schefer.

Sophia 26 Mai 1880.

A Monsieur J. Schefer Agent Diplomatique et Consul Général de la république française.

Monsieur l'Agent.

J'étais sur le point de répondre aux précédentes communications que vous m'avez fait l'honneur de m'adresser, relativement à l'affaire concernant M-eur Hocd  lorsque m'est parvenu Votre Note en date du 25 de ce mois.

Si je n'ai pas pu vous communiquer aussitôt que je l'aurais désiré la décision qu'avait ´ prendre le Gouvernement Prince, c'est que d'abord, mes coll gues et moi nous devions l'examiner m urement afin de prévenir l'eventualit  du moindre malentendu ultérieur. En outre pour tenir compte du même désir, nous avons cru devoir vous proposer les quelques modifications de forme qu'il nous a semblé utile d'introduire dans la rédaction du contrat dont nous avions ´ examiner le projet.

Ces modifications, ainsi que vous voudrez bien en convenir, je l'espère, ne portent, encore une fois, que sur la forme de l'arrangement ´ conclure sans en affecter nullement le fond.

Confiant dans les sentiments de bienveillance que votre Gouvernement et vous même personnellement, Monsieur l'Agent, avez constamment témoignés ´ mon pays et ´ son Gouvernement, j'ose espérer que vous voudrez bien vous associer au point de vue auquel nous vous soumettons les petites modifications de rédaction dans la pièce ci-annex e.

L'affaire pourrait ´tre conclue dès lors sans retard, et pour notre part, il ne nous resterait dans ce cas qu'à réitérer au Gouvernement de la République française et ´ vous, Monsieur l'Agent, tous nos remerciements pour l'obligeant concours qu'il a bien voulu, grâce ´ votre aimable intercession, nous prêter, et pour les services importants que nous rendra, j'en suis convaincu, l'éminent fonctionnaire qui a consenti ´ nous venir en aide.

Veuillez agréer, Monsieur l'Agent, l'expression de mes sentiments les plus distingués.

Signé: D. Zaneoff.

Ето и текстът на контрагътъ както е пръвично отъ сегашното министерство и както ся изпредводи на г. Шефера:

Между Негово Превосходителство Господинъ Драганъ Цанкова, предсъдателъ на Съвета, Министъръ на Външнитъ Дѣла и Исповѣданията, дѣйствуващъ и усъвоявашъ ся въ името и за сметка на правителството на Негово Височество князъ на България, отъ една страна,

И Господинъ Доминикъ Хокде, Инспекторъ на Финансите, който ся усъвоява за себе си и въ собственото си име, съ съгласието на правителството на французската република отъ друга страна.

ЧЛЕНЪ ПЪРВИ.

Правителството на Негово Височество князъ на България повърява на г. Хокде, подъ управлението и указанието на г. министър на Финансиите, трижата да изучи источниците на страната и да предложи измененията, олучшенията, реформите или мѣрките приеманието на които му ся видятъ нужни и ползовити, тъй сѫщо и срѣдствата които трѣба да ся зематъ за да ся достигне прилаганието имъ.

Независимо отъ съвѣтите които княжеското правителство ще иска отъ Г. Хокде за разхърълянето и подраздѣлението на налозите, на таксите и дажията отъ всѣки видъ и на подраздѣлението на разноските и на устройството не само на централното управление и на контролът на Финансите на държавата, но и на счетоводството на окръзите и на общините, правителството сѫщо въздържа правото си съвсюка когато намѣри за полезно да подлага за разглеждане на Господина Хокде всичките операции, които ся относятъ прямо или косвено до финансиялната частъ, както ся заематъ на държавата или на общините, отстживането на рудници или други предприеманията на общински сгради и пр. и пр.

ЧЛЕНЪ ВТОРИ.

Г-нъ Хокде, ще има титлата „частенъ съвѣтникъ“ при Финансите на Българското Княжество.

ЧЛЕНЪ ТРЕТИ.

Той може, ако княжеското правителство поисква, да земе при себе си двама помощници, които ся намиратъ на служба въ французското министерство на Финансите.

Entre :

Son Excellence Monsieur Dragan Zancoff, Président du Conseil, Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes, agissant et stipulant au nom et pour compte du Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie, d'une part,

Et Monsieur Dominique Hocdé, Inspecteur des Finances, stipulant pour lui et en son nom personnel, avec l'assentiment du Gouvernement de la République Française, d'autre part,

Il a été convenu et arrêté ce qui suit :

Article premier.

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie confie à M. Hocdé, sous la direction et d'après les indications de M. le Ministre des Finances, le soin d'étudier les ressources du pays et de proposer les modifications, les améliorations, les réformes ou les mesures dont l'adoption lui paraîtra nécessaire ou utile, aussi que les moyens à employer pour arriver à leur application.

Indépendamment des conseils que le Gouvernement Princier aurait à demander à M. Hocdé sur l'assiette et la répartition des impôts, taxes et contributions de toute nature, sur la répartition des dépenses et de l'organisation tant de l'administration centrale et du contrôle des finances de l'Etat que de la comptabilité des districts et des communes, le Gouvernement se réserve également toutes les fois qu'il le jugera utile, de soumettre à l'examen de M. Hocdé toutes les opérations qui se rattachent directement ou indirectement au service des finances telles que les emprunts de l'Etat ou des communes, les concessions des mines ou autres, les entreprises de travaux publics etc. etc.

Article deuxième.

M. Hocdé aura le titre de „Conseiller à titre privé“ pour les finances de la principauté de Bulgarie.

Article troisième.

Il pourra si le Gouvernement Princier lui en fait la demande s'adjointre deux auxiliaires appartenant aux services du Ministère des Finances Français.

ЧЛЕНЪ ЧЕТВЪРТИ.

Настоящето съгласие ще трае двѣ години отъ денътъ, въ който г. Хокде ще тръгне отъ Парижъ, и който ще има право да зема отпускъ за шестъ седмици съ пълна заплата.

ЧЛЕНЪ ПЯТИ.

Г-нъ Хокде ще получава жалвание отъ четиридесетъ хиляди франка 40,000 фр. на годината въ злато, и платени всѣко 20 число на мѣсецъ, безъ да ся въздържа нѣщо отъ мѣсчината му; той ще има право за пътни разноски и за влизане въ работа, да земе една сумма опредѣлена отъ сега на пять хиляди фр. единъ пътъ платени при подписането на този контрактъ.

ЧЛЕНЪ ШЕСТИ.

Формално ся съгласява и ся условиява, въ случай, че правителството на Негово Височество князъ на България, види за нуждно преди истичанието на срокътъ да ся откаже отъ съдѣйствието на г-на Хокде, тръба да му плати цѣлото негово жалвание до истичанието на двѣтъ години. Както и да е, това условие не ще да ся прилага на агентътъ ако той пожелае да ся завърне въ Франция, или ако французското правителство намѣри за благословно да го повика.

Направенъ въ два оригинала и подписанъ въ София Май . . . 1880 год. въ присъствието на г-нъ Жюль Шеферъ Агентъ и генерални консулъ на Франция въ България.

Г. ЦАНКОВУ, Прѣдсѣдателю на Министерски Съвѣтъ и Министру на Външнитѣ Работи и Исповѣданіята.

София, 27 Май 1880 г.

Г. Министре.

Съ писмото си, което ми направихте честъ да ми напишите вчера, въ отговоръ на моите съобщения отъ 21 и 25 този мѣсецъ, Ваше Прѣвосходителство благоволихте да ми явите, че Вий предполагате да внесете нѣкои форменни видоизмѣнения въ редакцията на контракта относително до миссията на Г. Хокде, и имахте добрината да приложете при писмото си новъ текстъ отъ този актъ, който заключава въ себе си прибавкитѣ, за които е рѣчъта.

Будете увѣрени, Г. Министре, че азъ съмъ о-душевенъ отъ най живо желание да потвърдѫ, съ Ваше съдѣйствие, единъ актъ, точнитѣ изражения

Article quatrième.

La durée du présent engagement est fixée à deux ans qui commenceront à courir du jour du départ de Paris de M. Hocdé qui aura droit pendant le cours de sa mission à un congé de six semaines avec solde entière.

Article cinquième.

M. Hocdé recevra un traitement de quarante mille francs (40,000) par an payable en or et par douzièmes le 20 de chaque mois sans retenue aucune; il aura droit en outre à des frais des voyage et d'entrée en campagne fixés d'ores et déjà à la somme de cinq mille francs une fois payés à la signature du présent acte.

Article sixième.

Il est formellement entendu et stipulé au cas où le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie croirait devoir, avant le terme fixé, renoncer à la collaboration de M. Hocdé, qu'il aurait à lui payer l'intégralité de son traitement jusqu'à l'expiration de deux années. Toutefois cette clause n'aurait pas d'application si l'Agent demandait à revenir en France ou si le Gouvernement de la République Française jugeait à propos de l'y rappeler.

Fait en double original et signé à Sophia le mai mil huit cent quatre vingt, en pr  sence de M. Jules Schefer, Agent et Consul G  n  ral de France en Bulgarie.

Son Excellence Monsieur Zancoff, Pr  sident du conseil Ministre des Affaires Etrang  res & des Cultes.

Sophia, le 27 Mai 1880.

Monsieur le Ministre.

Par la lettre qu'Elle m'a fait l'honneur de m'  crire hier, en r  ponse ´ ma communication des 21 et 25 de ce mois, Votre Excellence a bien voulu me faire savoir qu'Elle proposait d'introduire quelques modifications de forme dans la r  daction du contrat relatif ´ la mission de M-r Hocd   et Elle a eu l'obligence de joindre ´ son office un nouveau texte de cet acte comprenant les additions dont il s'agit.

Je suis anim  , veuillez en   tre convaincu, Monsieur le Ministre, du d  sir le plus vif de sanctionner, avec votre concours, un acte dont

на който съз установени по общо съгласие, и същълъ примирителна и за да се дойде до едно скоро заключение азъ би побързалъ да подпишъ, подъ моя лична отговорност, всичко видоизмѣнение, което не би се отнасяло до самата основа на този актъ. Но, както счетохъ за длъжностъ да забѣлѣжъ на Ваше Прѣвъходителство при разговора си съ Вас вчера, предложенитѣ измѣнения не докачатъ само формата на станалото спогождение; тѣзъ джлбоко измѣняватъ сѫщността и условията на това спогождение. Ако тия измѣнения се приематъ, то мисията на Г. Хокте би се ограничила толкова тѣсно, щото Моето Правителство, азъ можъ въ това да Ви увѣрихъ, отъ начало не би се съгласило на предложениета, които азъ бѣхъ натоваренъ да му направя, ако тѣзъ заключавали тия стѣснения, които Ваше Прѣвъходителство искате да внесете въ текста на контракта.

Надеяжъ се, че Ваше Прѣвъходителство, като оцѣните важността на сѫображенията, които имамъ честь да Ви представя, ще благоволите да признаете, че, при всичкото ми искренно желание да дамъ на Правителството на Негово Ви същество доказателства за примирителнитѣ чувства, които ме одушевляватъ, азъ не ще можъ, безъ да излѣзъ отъ предѣлитъ на моята власть и да станѫ въ противорѣчие съ моите инструкции, — да се саглася, инициалъ ще можъ да проси съгласието на моето Правителство за видоизмѣненията, важността на които азъ показахъ.

Отна прѣдъ самъ увѣреинъ Г. Министре, че Вий не ще истълкувате злѣ побудителнитѣ причини, които диктуватъ настоящий отговоръ, и се ползвувамъ отъ този случай отново да ви засвѣдетелствува мое отлично почитание.

Подписанъ: ШЕФЕРЪ.

Господину ШЕФЕРУ дипломатическому Агенту и Генералному Консулу на Франц. Република въ София.
29 май 1880.

Господине Агенте,

Честь имамъ да ви яви, че получихъ писмото ви отъ 27-и текущаго и което е отговоръ на сѫобщението ми отъ 26-и текущаго, при което ви бѣхъ приключилъ тоже и проектъ за контрактъ на Г. Хокде, измѣненъ по нѣйде си съ взаимното съгласие на моитѣ сѫборатия.

Съвѣршенно съмъ убѣденъ, господине Агенте, че благоволението, което сте показвали до сега въ сичкитѣ си сношения, и сега нѣма да закъснѣйтѣ да изразите желание за едно примирително рѣшеніе.

les termes précis ont été arrêtés d'un commun accord j'aurais, dans un but de conciliation et afin d'arriver à une prompte conclusion, souscrit avec empressement pour ma responsabilité personnelle, à toute modification qui n'aurait pas porté sur le fond même de cet acte. Mais, ainsi que j'ai cru devoir le faire remarquer à Votre Excellence dans l'entretien que j'ai eu l'honneur d'avoir hier avec Elle, les changements proposés n'affectent pas seulement la forme de l'arrangement intervenu ; ils en modifient profondément l'essence et les conditions. La mission de Mr. Hoedé, si ces changements étaient adoptés, se trouverait renfermée dans des limites tellement étroites que mon Gouvernement, je puis vous l'assurer, n'aunait point, dès le principe, donné son assentiment aux propositions que j'étais chargé de lui soumettre, si elles avaient compris les restrictions dont votre Excellence demande l'insertion dans le texte du contrat.

Je me plaît à espérer que votre Excellence, appréciant l'importance des considérations que j'ai l'honneur de lui exposer voudra bien reconnaître que malgré mon désir sincère de donner au Gouvernement de Son Altesse des preuves des sentiments de conciliation qui m'animent, je ne saurais, sans excéder les bornes de mes pouvoirs et contrevenir à mes instructions, donner mon adhésion ni solliciter celle de mon Gouvernement à des modifications dont j'ai signalé la portée.

Je puis assurer d'avance, Monsieur le Ministre, que Votre Excellence ne saurait se méprendre sur les motifs qui dictent la réponse que j'ai l'honneur de lui adresser et je saisir cette occasion pour vous renouveler les assurances de ma haute considération

Signé: J. Schefer.

Sofia 29 Mai 1880.

Monsieur l'Agent.

J'ai l'honneur de Vous accuser réception de Votre lettre 27 Courant en réponse à ma communication du 26, concernant le projet de contrat avec Mr. Hoedé que Vous aviez bien voulu me transmettre et auquel d'accord, avec mes Collégues j'avait apporté quelques modifications de forme.

Je suis parfaitement persuadé, Monsieur l'Agent, qu'avec la bienveillance que Vous avez toujours témoignée dans toutes les négociations,

Азъ отъ моя страна нѣма да ся забавя да нариави всички всевъзможни усилия, за достижението на едно споразумѣніе, което толкоци горѣцъ жѣлал; иъ като това произлизва отъ съвършенно друга точка-зрѣнія, и мотивирано отъ отговорността подъ която наадамъ, азъ за жалостъ виждамъ че е безполезно да разисквамъ понататъкъ този предметъ.

Споредъ васъ, Господине Агенте, промѣненіята, които представениитъ отъ васъ контрактъ за г-на Хокде е прѣтърпялъ отъ събратията ми, не измѣнявали само нѣкой форми отъ него, иъ сѫществено ужъ измѣнявали основанието му.

Въ такъвъ случаѣ, ний неможѣхми да приемемъ единъ такъвъ контрактъ, безъ да докачими интереситъ на Правителството на Негово Височество Бѣл. Князъ, контрактъ, за който ний иенамирами ни най малката слѣда въ книгите изоставени въ Министерството на Финанситѣ, отъ Г-на Начовича, съ когото вий сте съдѣствували за условията на Г-на Хокде съ Бѣл. Правителство, условия които вий сами исповѣдвate, че сѫ вѣриени устно а не писменно.

Правителството на Н. В. Князъ е едно Конституциално Правителство и като такъвъ, то само Министритѣ сѫ отговорни предъ парламента и Вий Господ. Агенте, който тѣй достойно представлявате едно правителство, на което основата е отговорносъта на министритѣ, вий, обичамъ да вѣрвамъ, ще разумѣйтѣ, че ний не можемъ ся отдалечи или отклони отъ законитѣ на Конституцията,

Прочее, въ какво положение ще ся намира Г. Министрѣтъ на Финанситѣ, ако той приеме условията въ проектътъ за контрактътъ, който вий му предложихте безъ измѣненіята които ний виждахме за нуждно да направимъ?

Въ проектътъ за контрактътъ който вий предложихте, Г. Хокде не ся намираше подъ управлението на Г-нъ Министра на Финанситѣ, нито никакъ подъ нѣкое на събратията му, тѣй щото той Г. Хокде, можеше преспокойно да отрече да извирши всички поръчки, които Г. М. на Финанситѣ като неговъ началникъ му препоръчаше. Г. Хокде, споредъ контрактътъ, ще се е единъ директоръ на финанситѣ, дѣйствующъ безъ никаква отговорност и съ такава една свобода, която отговорнитѣ Министри нѣматъ предъ Народнитѣ Представители. Тѣй Г. Хокде, безъ да ся допитува отъ отговорнитѣ Министъ можеше да избира свои помощници, да ги назначава, да сключва заеми, да съставя комиссии, безъ да може да има нѣкое официално положение въ Народното Събрание като чужденецъ.

Съ жалостъ ви явявамъ, Господине Агенте, че не мога да измѣня рѣшеніето на Министерскитѣ Съветъ за направенитѣ негови измѣнения, въ проектътъ за контрактътъ, който вий представихте въ

Vous auriez dÃ©sirÃ© arriver Ã une solution conciliante. Je n'aurais pas manquÃ©, moi-mÃªme, dans le mÃªme but, de faire les plus grands efforts pour amener une entente que je desirais tout aussi ordÃ©nement, mais partant d'un point de vue entiÃ©rement diffÃ©rent et motivÃ© par la responsabilitÃ© qui nous incombe je vois Ã mon grand regret qu'il est inutile de discuter plus longtemps sur ce sujet.

Suivant Vous, Monsieur l'Agent, les changements de rÃ©daction que nous avons fait subir au projet que Vous nous avez prÃ©sentÃ© n'affectent pas seulement la forme mais le fond de l'arrangement. Or nous ne pouvions pas accepter sans avoir consultÃ© les intÃ©rÃ©ts du Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie, un projet de contrat dont nous ne trouvons pas la moindre trace dans les papiers laissÃ©s au MinistÃ¨re des Finances par Mr. Natchovitz avec lequel vous avez traitÃ© les conditions du concours que voulait bien prÃ©ter Mr. HoedÃ© au Gouvernement Bulgare, conditions que Vous reconnaissiez n'avoir jamais fait l'objet d'un Ã©change de communications, mais seulement de conversations verbales.

Le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Bulgarie est un gouvernement constitutionnel et à ce titre les ministres seuls sont responsables devant le Parlement et Vous, Monsieur l'Agent qui representez si dignement ici un Gouvernement dont la base est essentiellement la responsabilitÃ© ministerielle, Vous comprendrez, je me plaÃ§e à le croire que nous ne pouvons pas nous écarter des rÃ©gles etablies par la Constitution.

Or dans quelle situation Monsieur le Ministre des Finances se trouverait-il si les conditions que Vous nous avez soumises dans le projet de contrat avaient été acceptées sans les modifications que nous avons dû y introduire ?

Monsieur HoedÃ© dans le projet de contrat que Vous avez bien voulu nous soumettre ne se trouvait pas sous la direction de Monsieur le Ministre des Finances, ni sous celle d'aucun membre du cabinet, de telle sorte qu'il pourrait parfaitement refuser d'exÃ©cuter les demandes qui lui seraient transmises par le Ministre qui doit être son Chef.

Monsieur HoedÃ©, d'aprÃ¨s le contrat, serait en quelque sorte un surintendant des Finances, agissant sans avoir à supporter aucune responsabilitÃ©, avec une libertÃ© que n'auraient pas les Ministres responsables devant les reprÃ©sentants de la PrincipautÃ©.

Ainsi Monsieur HoedÃ©, sans consulter le Ministre responsable aurait eu à choisir des ad-

името на Г. Ходде, и цѣлта на настоящето ми е да потвърди съвършено писмото си отъ 26-й тек. и да препоръчамъ на вашето благоволение измѣненитѣ термини на контрактътъ, който ви и приключавахъ тамъ.

Въ този случай дълженъ съмъ еще веднажъ да изразя дълбокото си убѣждение, че ако тѣзи термини са приемъха, то далечъ отъ да умалятъ важността на драгоценитѣ съдѣствия, които Г-нъ Ходде ще направи за Администрацията на страната ни, нѣ на противъ тѣзи обстоятелства ще станатъ причина еще по съ голѣма важность да глѣдами на съдѣствието и опитостта на този отличенъ французски чиновникъ. Приимете и пр.

Подписанъ: Д. ЦАНКОВЪ.

joint, fixer leurs traitements, recommander la conclusion des emprunts, ou accorder des concessions, alors même qu'à cause de sa qualité d'étranger il ne peut avoir aucune situation officielle devant l'Assemblée du pays.

Je regrette bien vivement, Monsieur l'Agent de ne pouvoir pas revenir sur la décision prise par le conseil des Ministres au sujet des modifications à introduire, dans le projet présenté par Vous du uom de Monsieur Hocd  et le but de la présente est de Vous confirmer entièrement ma lettre du 26 courant et de recommander à Votre bienveillante appréciation, les termes du contrat modifié que je Vous transmettais en même temps.

Je dois à cette occasion exprimer encore une fois la profonde conviction que si ces termes pouvaient être acceptés, loin de diminuer en rien l'importance du concours precieux, que Monsieur Hocd  prêterait à l'Administration de notre pays, ce concours serait rendu bien plus efficace par la circumstance que nous aurions de cette façon prevenu tout motif de malentendu entre lui et les membres du Gouvernement, qui auraient été toujours heureux de profiter de la coopération et des lumières du fonctionnaire français.

Veuillez agréer, Monsieur l'Agent, l'assurance de ma haute considération.

Signé ZANKOFF.

София 1-ий Юни 1880 г.

До Н. Прев. Г-на Д. Цанковъ, Предсѣдателъ на Съвѣта и Министъръ на Външнитѣ Дѣла.

Господине Министре

Приехъ писмото съ което В. Прев. ми направи честъта да ми напишѣ на 29 текущаго въ отговоръ на моето съобщение отъ 27 този мѣсяцъ.

Азъ неща да направя никакви б лежки, Госпоже Министре, нито върху казванията които се заключаватъ въ това отношение, и които сѫ въ противорѣчие съ сѫщността, нито върху нѣкои внушенія които съдѣржа и на които характерътъ не ща да означа и който произлиза отъ сравнението което е лесно да ся направи между формалнитѣ и точнитѣ термини на контрактътъ, и слѣдствията които В. П. претендира да извлѣча.

Настояванietо съ което Българското Правителство иска да подържи и да мя накара да приема видоизмененията които даже не мога, повторяймъ да

Sophia 1-er Juin 1880.

Son Excellence Monsieur Zancoff Président du conseil, Ministre des Affaires Etrangères et des Cultes.

Monsieur le Ministre.

J'ai reçu la lettre que votre excellence m'a fait l'honneur de m'écrire le 29 de ce mois en réponse à ma communication du 27 du même mois.

Je ne relevrai, Monsieur le ministre, ni les assertions contenues dans cet office et qui se trouvent en contradiction avec la réalité des faits, ni certaines insinuations qu'il renferme et dont le caractère que je me dispense de qualifier ressort de la comparaison qu'il est facile de faire entre les termes formels et précis du contrat et les deductions que Votre Excellence prétend en tirer.

L'insistance avec laquelle le Gouvernement Bulgare entende maintenir et me faire accepter des modifications que je ne puis même, je le répète

го кажа, да подложа на разискването (разглеждането) на моето Правителство, е за мене едно отказване за подписването на едно задължение върху термините на които ся е съгласило неизмъни.

Честъ имамъ Господине Министре, да Ви яваче това прекъснуване като произлиза отъ страна на Българското Правителство, азъ глъдамъ за нужно да изискамъ немедленното испълнение на Членъ 6 отъ Конвенцията, и немедленното плащане на мене сумата отъ 85,000 франка.

Вървамъ че е моя длъжност, въ също време, да ява на В. Пр. Г-не Министре, че азъ днесъ подлагамъ на моето Правителство всичките фази на тази случка.

Приемете и пр. пр.

(поди.) **J. ШЕФЕРЪ.**

София, 6 Май 1880.
Господину Г. Д. Начовичу

Господинъ Шеферъ, Французкий дипломатический агентъ и генералний консулъ въ България ми испрати за подписване единъ контрактъ за г. Хокде инспекторъ на финанситетъ въ Франция, който билъ повиканъ отъ Българското правителство чрезъ Французското Агенство въ София за съвѣтникъ въ Министерството на Финанситетъ въ България. По поводъ на тоя контрактъ представень отъ Французското Агенство азъ потърсихъ въ дѣлата на Министерството на Външнитъ Работи, ако се намира преписка по тая работа, но не се оказа нищо. После като се отнесохъ до канцелариата на Негово Височество князътъ да иска мъжъ за тая работа, получихъ двѣ писма размѣнени между Французското Агенство и Княжеската канцелария. Въ своето писмо Г. Шеферъ като говори, че билъ натоваренъ отъ Негово Височество да направи нужднитъ постъпки предъ своето Правителство за да намѣри и прѣпоръжи иѣкой чиновникъ французинъ, който да организира финанситетъ въ България, казва, че г. Вадингтонъ, въ съгласие съ Французски Министър на Финанситетъ преноръчва спомѣнката г. Хокде, като прибавя, че: les conditions de l'engagement de ce fonctionnaire ayant été déterminées d'un commun accord entre les deux Gouvernements, il ne restait plus qu'à soumettre à l'accordement du Prince le choix qui aurait été fait par le gouvernement français. Въ отговоръ на това писмо, канцеларията на Негово Височество съобщава на г. Шефера, че князътъ одобрява, г. Хокде за чиновникъ въ Нашето Министерство на финанситетъ, и че Вие, като управляющий тогава Министерството на Финанситетъ, сте биле натоварени да съобщите

soumettre à l'examen de mon Gouvernement, constitue à mes yeux, un refus de souscrire à un engagement dont les termes avaient été irrévocablement arrêtés.

J'ai l'honneur, en conséquence, Monsieur le Ministre, de Vous faire savoir que cette rupture provenant du fait du Gouvernement Bulgare, je me vois dans la nécessité de réclamer l'exécution et le paiement immédiat entre mes mains de la somme de quatre-vingt cinq mille francs.

Je crois devoir, en même temps faire connaître à Votre Excellence, Monsieur le Ministre, que je soumets, aujourd hui, toutes les pièces de l'incident à mon Gouvernement.

Veuillez agréer, Monsieur le Ministre, l'assurance de ma haute considération.

J. SCHEFER.

устно г. Шеферу всички подробности за дохожданието на тоя чиновникъ въ София.

Като не се намиратъ въ Министерството на Външнитъ Работи и на финанситетъ нито и въ протоколите на бившия Министерски Съвѣтъ, никакви писмени документи върху условията за приеманието на г. Хокде като чиновникъ въ България и за задълженията на Българското Правителство спрямо Французско Агенство, Вие като Министър на Външнитъ Работи тогава и управляющий Министерството на Финанситетъ трѣба да знаете гдѣ се намира това писмено задължение отъ страна на Българското Правителство спрямо Французското Агенство. За това Ви моля да mi отговорите колкото се може поскоро гдѣ се намиратъ тия писмени задължения на нашето правителство за да може да се даде по нататашътъ ходъ на тая работа.

Приемете, Господине Начовичъ,увѣрение въ почитанието ми къмъ Васъ.

подписанъ **Д. ЦАНКОВЪ**

Начовичъ до Цанкова.

София 8 Мая, 1880 год.

Господине Министре,

Подиръ дѣлгитъ разговоръ, който имахме двама, въ Неделя на 4-й текущий Май върху въпросътъ на френскиятъ финанситетъ, и подиръ дѣлгитъ обяснения, които ви дадохъ тогава, не се съмнявамъ че вие сами ще оправдаете очудваньето, което ми причини съдържанието на вашето писмо, отъ 6 текущий подъ № 1075, и въ което вие казвате, че сте търсили въ дѣлата на вашето Министер-

ство, както и въ ония на финансовоето министерство документи върху работата на г. Хокде и не сте намерили никакви такива документи.

Въ именитият начин дълъг разговоръ, азъ ви казахъ, че такива документи несъществуватъ, и ви расправихъ на дълго причината за която тъ несъществуватъ, и тогава то е било съвсемъ излишно да търсите, като знахте предварително че нѣма да намѣрите.

Въ той начин разговоръ, между другото, азъ ви казахъ, че Негово Височество като оцѣнява високата важност на едно порядочно Финансово управление, въ една държава, и като е билъ убѣденъ, че по принципа на досегашнитъ политически обстоятелства въ България, не можеше да има нито единъ човѣкъ специалистъ върху този предметъ, и че нашиятъ финансии, за да се наредятъ добре още отъ начало, както това всѣкий благоразуменъ човѣкъ желае, необходимо е да прибѣгнемъ къмъ опитността на чуждеництъ, този нашиятъ Августейни Господаръ, се обѣрна лично къмъ Френското правителство чрезъ туканиниятъ Френски представителъ, и искажа единъ такъвъ специалистъ, който да тури една здрава основа на Финансовото управление въ отечеството ни.

Този бѣше и най правиятъ начинъ по който трѣбаше да се постигни, ако нещехме да събирами по улиците авантюристътъ, които чрезъ неспособността си и малката си честностъ, докарватъ само вреда на Държавата, както го доказва очевидно опитът въ Турската Империя. Негово Височество искажа отъ Правителството на Франция едно особно лице, за което това Правителство да вземе на себе си отговорността за неговата способностъ.

Слѣдътъ този разговоръ на Негово Височество съ Френскиятъ Представител тука въ София, господинъ Шеферъ доде при мене и се споразумѣхме устно за условията, като хора които се почитатъ единъ други, и които иматъ безгранично довѣрие единъ къмъ други. Господинъ Шеферъ написа това наше споразумѣние, доде та ми го прочете, получи моето повторително одобруване и го искроводи на Френскоото Министерство; и този актъ е и она, който г. Шеферъ ви проводилъ сега за подписване. Разбира се, че тия мои преговори съ Французкиятъ дипломатически Агентъ станаха съ знанието и одобрението на моите събратия, които както и Негово Височество напълно оцѣняваха нуждата за порядочно Финансово управление въ България и бѣха напълно увѣрени, че най достойнитъ хора въ това отношение сѫ въ Франция, дѣто Финансовото управление е наредено по единъ прѣвъходенъ начинъ още отъ времето на първата Империя, и което управление е служило за примѣръ на другите държави.

Менъ е много жалъ за мѫчинотитъ които днешното Министерство прави на г-на Хокде, защото

познавамъ положението на работитъ и сѫмъ убѣденъ въ голѣмитъ заслуги, които това лице ще принесе на отечеството ни, като въведе веднажъ за всѣкога единъ добръ рѣдъ въ този клонъ на управлението, който е душата на самото съществуване на Княжеството.

Старанието да се отбѣлъсне г. Хокде, има да убѣди никой благоразуменъ човѣкъ, че въ България има хора съ неговата опитност и съ неговото достойнство; напротивъ неговото отбѣлъсване ще служи на всѣкого като доказателство, че въ отечеството ни преодолѣва себепобието надъ всичките други важни консiderации. Предлогътъ за това отбѣлъсване — че прѣмало въ дѣлата на Министерството подписаните задължения — ще послужи да породи въ всѣкого съмѣни, че задъ този неосновенъ предлогъ се криятъ други причини, които Министерството не смѣе да искаже открыто. Защото подобъръ документъ отъ кавалерската дума на Негово Височество не знамъ да ли ще съществува нигдѣ въ свѣтъ безъ да говоримъ за задълженията на бивнитъ Министри които не ги криятъ и ги казватъ всѣкому.

Резултатътъ на повѣдението на днешното Министерство въ този случай нещѣ да бѫде други, освѣнъ да компромитира България предъ другите правителства, които ще започнатъ да сматрятъ българските Министри като хора на думата, на които никой не може да се основава, отъ които е необходимо да се вземе всѣкога, и за най малкитъ работи, саморѣчни подписи, удостовѣрени отъ сѫдилищата. Резултатъ на това повѣдение ще е още загубването на симпатиите които г. Шеферъ имаше къмъ нашето отечество и които въ много отношения бѣха отъ височайшия полза за нашето отечество. Ако Българското Правителство не е приемало отъ Френското такива ноти, каквито е то приемало отъ Англиското и Австро-рийското, ние дължимъ това исклучително на Г. Шефера който е добре пречоржалъ България на своето правителство, който е опровергавалъ всичките клевети, които сѫ се пръскали противъ настъ, и който е получавалъ отъ Вадингтона и Фрейсене писма пълни съ симпатически изражения за Нашето Отечество. Всѣ онищожимите всичко това и въ една минута когато Княжеството има голѣма нужда отъ съчувствията и подпорката на Френската Република, онищожихте го като въ сѫщото врѣме правите и на България едно огромно зло, чрезъ сплѣхнитъ които турятъ на доброто учреждане Финанситъ въ Княжеството.

Съ приличното почитание, вашиятъ покорний слуга Г. Д. Начовичъ.

„До Г. Г. Д. Начовичъ, преждебивши Министъ на финансите и на Външните работи въ София“. № 1122. 11 Май 1880 год. гр. София

Господине

Имахъ честта да и приемъ писмото ви отъ 8 на този мъсецъ, за отговоръ на моето отъ 6 на същиятъ мъсецъ подъ № 1075. Азъ неискамъ да ви расправимъ тукъ да ли ваниятъ думи, които изказвате въ дългото си писмо върху нуждата на единъ Съвѣтникъ за Финанцийтъ на Княжеството и върху желанието на Нашиятъ Августъши Князъ за такъвъ Съвѣтникъ, както и върху инициативата на Негово Височество, съ достатъчни да убѣдятъ единъ съдия че le somme accord entre les deux gouvernements sur les conditions de l'engagement de ce fonctionnaire може до испълнението на фактъ да остане основанъ на думи устно размѣнени между Министра на Външните Работи на Българското Княжество и Дипломатическиятъ Агентъ на Французската Република въ София, когато за други единъ фактъ по маловаженъ за двама Съвѣтници при Пощинското и Телеграфното Управление съ си размѣнили нѣколко ноти между същиятъ Министъ и Дипломатически Агентъ.

Нѣма никой който да желае по много отъ мене доброто управление на нашиятъ Финанций, нѣма никой тоже, който да има по много отъ мене най-голями старания въ политическото си поприще за да упази престигътъ на Нашиятъ Августъши Господаръ, както и да дава доказателства за признательностъ къмъ симпатическата на място Франция и особено къмъ достойниятъ й представителъ г. Шефера мой личенъ и отколиченъ приятелъ. Но това не мя въспира да си испълнявамъ и дължноститъ на отговоренъ Министъ предъ Господаря и предъ Народното Прѣдставителство.

Като отговоренъ Министъ за да подпиша единъ Контрактъ за държавата, азъ трѣбува да съмъ испълнилъ всичките условия, които ся изискватъ за това. — При всичкото ми желание да видж г. Хонде да бѫде Съвѣтникъ при нашето Министерство на Финансийтъ, азъ ви питамъ, може ли да подпиша прѣдложението отъ г. Шефера контрактъ до дѣто не испълни условията на 66 членъ отъ нашата Конституция? Азъ разбирамъ че може да подпиш тъкъвъ контрактъ когато Народното Събрание не застѣда, но въ тоя случай трѣбува този контрактъ да съдѣржа единъ членъ, който да гласи, че той има сила слѣдъ удобренето на Народното Събрание. Вашето устно задължение съдѣржа ли таквото условие? Всичца знаемъ че Народното Събрание застѣда на частъ когато се подписва контрактъ на г. Хонде. Може ли да стане тая операция безъ испълняването на този членъ отъ Конституцията? Ето защо азъ ви моли да ми отговорите колкото може по скоро именно:

1. Въ устното ви споразумѣние съ г. Шефера, имало ли е условието, че въ контрактъ, когото

ще сключи Българското Правителство съ Съвѣтнициъ на Финанцийтъ, че има единъ членъ, въ който да ся казува че контрактъ ще има сила слѣдъ удобренето на Народното Събрание?

2. Какви сѫ задълженията на Съвѣтника на Финанцийтъ чужденецъ спрямо Началника му, Министра на Финансийтъ на Българското Княжество?

3. Какви сѫ задълженията на Българското Правителство спрямо Съвѣтника на Финансийтъ, чужденецъ, а именно: а) каква заплата б) въ продължение на колко време ще трайтъ тия задължения и в) какви други задължения има?

Всичко туй, трѣбува да ся обема въ единъ актъ на отговорните Министъ, актъ, който е неизбѣжно да ся намира въ Държавните Архиви. — Основанъ на този актъ, азъ ще бѫда въ състояние да извадж отъ трудното положение и Министерството и Прѣдставителя на Французската Република.

Азъ съмъ напълно убѣденъ колко много ви сѫ присърдце интереситъ, които сѫ ангажирани въ тая работа, та за това ся надѣвамъ, че нѣма да забавите да мя удовлетворите съ скорешниятъ отговоръ, за което ще ви бѫда признателенъ.

Д. ЦАНКОВЪ

Начовицъ до Цанкова.

София 12 Май 1880 год.

Господине Министре

Въ отговоръ на писмото ви отъ вчера подъ № 1129, което благоволихте да пишете, имамъ честта да ви дамъ слѣдующите обяснения.

Ако за двамата Френски чиновници на Пощите и Телеграфите има една малка преписка причините сѫ дѣлъ. Едната е че тия чиновници се поискаха направо отъ г-на Министра на Вътрѣшните Работи, безъ намѣсването на Негово Височество; а втората, по важната, е че за тѣхните условия стана пазарълъкъ предлагане се едно а се оферирвале друго, докѣ се доди до едно окончателно споразумѣние. Това се види отъ самото съдѣржание на переписката. Естествено е обаче че тамъ, дѣто е ставало пазарълъкъ сѫ се предлагали и отвѣрляли условия трѣбващи непрѣменно послѣдните условия да сѫ написани, не защото иначе не ще се има задължения и само защото може да произлѣзе гъвкое неспоразумѣние послѣдствие на забравяне една или друга точка. Между приятелски правителства и за такива малки предмети не е обичай да се взематъ подписи.

За г-на Хонде обаче не стана никакъвъ маркандажъ; каквито условия се предложиха такива се и приеха, защото вие сами, убѣденъ сѫмъ, виждате, че между положението на тоя френски финансисъ и

телеграфитъ и пощенските чиновници, има една голема разлика. Тоя пазарлъкъ за това повече не требаше да се прави, защото условията на Френското правителство не сът толкова тежки сравнително съ положението на лицето въ Франция, и съ услугитъ които това лице непременно ще принесе.

Въ казанното ваше писмо отъ вчера, вие сами думате: „нѣма никакъ който да желае помнога отъ мене доброто управление на нашите финанси и по долу вие прибавяте: „При всичкото ми желание да видж г-нъ Ходже да бѫде Съвѣтникъ при нашето Министерство на Финанситъ“ Азъ мисля че тия думи значатъ, че и вие сами осъщате нуждата за единъ Съвѣтникъ Финансистъ, и че и вие сами сте убѣдени, че г-нъ Ходже е на мястото си като такъвъ Съвѣтникъ; сиречъ че и вие сами сте напълно съгласни съ поступката на бившето Министерство, дѣто е искало такавъ Съвѣтникъ, и дѣто е одобрило изборътъ на Френското правителство. Въ такъвъ случай, самото ваше днешно положение, самото ваше достоинство ви налага длъжността да подпишете безъ забава контрактътъ, които г-нъ Шеферъ ви представя. Ако Народ. Събрание има довѣrie въ васъ, тогава то ще ви вѣрва, като му кажете, че единъ такъвъ Финансовъ Съвѣтникъ е необходимо за Бъгрия, и нѣма да се поддвоуми да одобри вашата постежика. Ако ли то нѣма довѣrie въ васъ, тогава вашето достолепие изисква, щото вие да си дадете оставката. Азъ неможа да си представя едно Министерство което, като осъща нуждата да се вземе една полезна за държавата мѣрка, не я взема единствено защото камарата може да не одобри тая мѣрка която Министерството по-добре въ положение да знае работитъ отъ колкото камарата намира за необходима. Камарата трѣба да одобри всичко което е полезно за народътъ, и длъжностъ на Министерството е да я убѣди, или ако неможе, да се отегли и да остави управлението на други лица които съ по съгласи съ тая камара; сиречъ, въ тоя случай, които мислятъ че намъ не ние нуженъ Финансовъ Съвѣтникъ и че г. Ходже е излишенъ.

Чл. 66. на Конституцията, е туренъ само за единъ контролъ, сиричъ че ще се приематъ само такива хора на служба, които съ нуждни и достойни, но той не спира никакъ министрите да назначаватъ подъ своя отговорностъ, чужденци на служба, когато министерството намира че тия чужденци съ полезни и необходими.

Относително до тритъ питания които ми полагате, ето моите отговори:

Въ разговора ни съ г. Шефера относително до условията за финанситетъ, не се е никога говорило за подтвърдение на контрактътъ отъ Народното Събрание, защото това подтвърдение се предполагаше

несъмѣнно, тжъ, като всѣки разуменъ Българинъ осеща нуждата за единъ добъръ финансистъ, който да нареди въ кѫсъ време Българскиятъ финансии; ние обѣхми убѣдени че Народнитъ прѣставители съ всички разумни.

Дѣлноститъ на г. Ходже, спрямо Министерство-то на Финанситетъ съ: да изучи финансовото положение въ България, сиречъ, средствата и нуждите на Княжеството; да изучи и днешното финансово управление, да се запознае съ добритъ и лопитъ негови страни; да изработи правила за поправяне на недостатките или да предложи нѣкоя друга финансова система; да нареди бухгалтерията и да си дава мнѣнието върху всѣкакви финансови операции, като банки, желѣзници, заеми и проч. за които би се попиталъ отъ Финансовиятъ Министъ.

Задълженията на Българското правителство спрямо Френскиятъ финансистъ съ: „Държаньето му въ Княжеството въ растояние на двѣ години, плащанье по четиридесетъ хиляди франка въ злато въ годината, като му се дава всѣкий мѣсецъ това което му се пада; заплащанье на пътни разноски отъ Шарисъ до София, намѣсто домъ и други дрѣбни потребности да му се дава въ годината около три хиляди франка, и най-сетне да му се отпусни въ двѣгодинни една ваканция отъ два мѣсека.

Тия съ условията, които сме свързали съ г-на Шефера, и азъ не мога да свърши безъ да прибавя, че колкото повече се запознавамъ съ г. Ходже. толкова повече се убеждавамъ въ големите заслуги, които той ще принесе на България, и толкова повече се феличитирамъ за моето съдѣйствие да се повика въ България и на Българска служба едно лице съ достойността на г. Ходже,

Съ прилично почитание, въамъ преданнїй слуга
Г. Д. НАЧОВИЧЪ.

Панковъ до Начовичъ

№ 1221.

София 16-ий Май 1880 год.

Г. Начовичъ!

Отъ разговорътъ ми съ васъ, както и отъ писмата ви до мене отъ 8 и 12 на тоя тѣсецъ, азъ виждамъ, че споразумението ви съ г. Шефера е било устно относително за условията на задълженията на Българското правителство отъ една страна и г-на Ходже отъ друга, и че г. Ходже не е друго, освѣти единъ съвѣтникъ при Министерството на Финанситетъ, а следователно дѣятельността на тоя послѣдниятъ ся регулира чрезъ Министъра на Финанситетъ. Сега, когато тия условия ми се прѣставиха отъ г. Шефера, за подписване въ единъ контрактъ, той послѣдниятъ отказва да приеме моето разясне-

ние, че Българското правителство възлага на г-на Хокде . . . подъ управлението на Министра на Финансите. И г. Шеферъ и г. Хокде отхвърлятъ съка зависимостъ отъ страна на Българското правителство. Въ такъвъ случай г. Хокде, остава едно лице наложено намъ отъ другого.

Азъ мисля, че вашата мисъл не е била такъвъзи, когато сте заключавали устни условия съ г. Шефера за г. Хокде, и за да излъземъ отъ съмнѣни, азъ ви моля да сторите добъръ да си направите бѣлежкитъ върху проектъ на контрактъ, когото ми предлага г. Шеферъ да подпиши. Освѣнъ бѣлежкитъ, които могътъ да ся съдържаватъ въ едно писмо, моля да сторите добъръ да подтвърдите съ подписъ си и копията за контрактъ, която ви приключавамъ тукъ и която ще ми повърнете съ отговорътъ си.

Приемете, Господине, и пр. и пр.

Д. ЦАНКОВЪ.

Начовицъ до Цанкова.

София 17-ий Май 1880 год.

Господине Министре!

Получихъ писмото което благоволихте да ми пишите вчера, и което носи № 1221 и побързвамъ да ви се отговоря.

Въ вашето буйно старание да лишите България отъ единъ способенъ финансистъ, вие не се свините да нападате нито свѣтата особа на нашиятъ възлюбленъ Господаръ, колката спасение на нашето отечество. И наистина, какво друго значение, ако не това, иматъ думитъ ви, които ми пишите: . . . „Въ такъвъ случай казвате, г. Хокде, остава едно лице, наложено намъ отъ другого“. Разбира се отъ нѣкой неприятелъ на държавата, споразумѣнъ съ оногова или ония които сѫ спомогнали за това налаганье.

Вие сте чули отъ самитъ уста на Негово Височество, че инициативата за повикваньето на единъ финансистъ въ България излѣзе отъ самаго Него, разбира се, съ съгласието на тогавашното министерство. Горѣказаниитъ ваши думи, слѣдъ като сте знали твърдъ добъръ за тия обстоятелства, сѫ повече отъ едно ваше разбунтуванье противъ Господаръ на държавата, и позволете ми да не характеризвамъ до край всичкото значение, което тѣ иматъ въ единъ официаленъ актъ.

На пусто вие лукавствовате за да оправдате отблъсваньето на тоя финансистъ, които си е положилъ за задача чрезъ преданността си къмъ България, да докара честь и на себе си и на отечеството си. Всичкитъ ваши хитрувания, нѣма да убѣдятъ никого въ това което искате да покажете на

свѣтъ, като закривате онова което не искате да се види. Съдържанието на контрактъ е твърдъ мионго ясно за да можете вие да убѣдите добросъвѣтните хора, че той съдържа работи врѣдителни и опасни за отечеството ни.

Този контрактъ казва букванс, че г. Ходже е: „Conseiller à titre privé pour les finances de la Principauté de Bulgarie“; той изброява тоже дума по дума всичкитъ работи които спадатъ въ кръгътъ на неговите дѣйствия, и човѣкъ трѣба да тицне la mauvaise foi твърдъ много далеко за да намѣри въ писмото друго нѣщо отъ онова което е писано. Истина е че вие предпочитате спорѣдъ поправкитъ които сте направили на първобитния контрактъ, да се тури въ тоя контрактъ, че г. Ходже нѣма да се грижи за ония работи които се отнасятъ до концесии, заеми и проч. освѣнъ когато министътъ намѣри за добро да го консултира, — но нѣманьето на това условие на контрактъ, не трѣба спорѣдъ меня, да ви спира да го подпишете, защото спорѣдъ положението на г. Ходже, каквото и да е неговото мнѣни, Министътъ на Финансите, има право да не го слуша, и да прави онова, което му е по сгодно, онова което му иде повече на смѣтка, и то не само когато е въпросътъ за концесии, на банки, на желязници и проч. но и за всичкитъ други работи които влизатъ въ кръгътъ на дѣйствие на г. Ходже, защото това лице е Conseiller à titre privé, както буквансстои въ казаниятъ контрактъ, и дѣлжностъта му е да си дава мнѣнието, а не да го налага.

Тая предразливостъ къмъ едно лице, което не е направило още нищо, за да вдъхва съ право недоверие, за което вие сами казвате въ последното си писмо до меня че желаете повече отъ всеки друго да остане той въ управлението на финансите е въ състояние да очуди всѣкиго който чуе за нея.

Слѣдъ тия мои бѣлѣжки върху вашето писмо, естественно е, че азъ неможа да подпиша единъ контрактъ който не е оригиналъ, който е поправянъ, и между линиите на които има още доволно място за да се напишатъ съ особно мастило още много други хубави работи, за това и ви го вратащамъ неподписанъ,

Подписаль: Г. Д. НАЧОВИЧЪ.

Цанковъ до Начовицъ.

№ 1272.

София 19-ий Май 1880 год.

Г. Начовицъ!

Писмата ми, които ви адресировахъ относително до работата на Г. Ходже, колкото сѫ чисти отъ

лични нападения, толкъсъ вашите отговори съм на-
трупани съ таквизи нападения. Азъ са съмтамъ много
високо за да ида да ся расправямъ съ тъхъ и
особено като работата иде за общъ интересъ. Но азъ
искамъ едно нѣщо да ви забълѣжа върху съвръжан-
ието на послѣдното ви писмо отъ 17 Май. Въ то-
ва писмо отдаехте на нѣколко мои думи едно тъл-
кование, което ще съмтамъ за клевета до дѣто не
го оттеглите. Съкий, който прочете писмата ми, кои-
то ви адресувахъ, както и пасажътъ дѣто ся нами-
ратъ цитиранитъ отъ въсъ думи, не може да отдае
на думата другого друго значение освѣнъ една чуж-
да държава. — Както особата на Негово Ви-
сочество е неприосновенна, тъй и главата на
Българската държава е неразделима отъ тая държа-
ва, и ако съмъ казалъ че г. Хокде се съмта като
да е наложенъ на нашата държава отъ другого тоя
други никога неможе да бѫде главата на българската
държава, а една друга държава. — Самата дума
намъ, която се намира въ цитираната отъ въсъ фраза,
показува отъ една страна българската държава, а
отъ друга страна друга държава.

Азъ ви съмтамъ още за доста честенъ човѣкъ,
за да вѣрювамъ, че ще си припознайте погрешката
за внушението, на коята тежината е отъ най голѣмѣ-
тъ. Въ противенъ случай, азъ ще бѫда принуденъ
да подложъ на Негово Височество моите и въ-
ши писма и да го моля да си издаде високите
заповѣди.

Съ сичко това като свършвамъ нашите лични
расправии, пакъ ви моля да сторите добре като не-
рачихте да потвърдите съ подпистъти си текстътъ на
контрактътъ, който ми ся предложи за подписване
отъ г. Шефера, да ми испроводите текстътъ на кон-
трактътъ, когото мисляхте да подпишете ако да бѫ-
ше пристигналъ г. Хокде до дѣто още занимавахте
постътъ на министъръ. — Безъ таквъзи тексъ, кой-
то трѣбва да ся намира въ архивитъ на министер-
ството, неспоразумѣнието между Българското и Фран-
цуско Правителство може да тури Българската дър-
жава въ мяично положение спрямо Французската, за-
което отговорността, бѫдете увѣрени, тежи на въсъ
отговоренъ министъръ.

Подписалъ Д. ЦАНКОВЪ.

Начовицъ до Цанкова.

София 20 Май 1880 год.

Господине Министре.

Имамъ честта да ви извѣстя за приеманьето
на писмото ви отъ вчера, подъ № 1272.

Преди всичко трѣба да ви кажа, че въ попър-
вите мои три писма, нѣма никакви лични нападения;
азъ отговаряхъ на Министъръ на Вънкашнитъ Дѣла,

а не на въсъ лично, и бѫдете увѣрени, че ако да
не ми бѣхте писали като държавенъ чиновникъ, ако
да ми бѣхте писали частно, азъ нѣмаше нито да ви
отговарямъ даже.

Въ вашето послѣдно писмо миказвате че съмъ
далъ на ваши нѣкои думи едно тълкуване, което
вие съмтате за клевета докдѣ не го отегля защото,
казвате вие, всѣкий който прочете писмата ви, как-
то и думитъ които цитирамъ, неможе да даде на дум-
ата другого друго значение, освѣнъ друга държава, а не
ако азъ съмъ го билъ криво тълкувалъ, Негово
Височество.

Тъкмо това искахъ да кажа и азъ въ писмото
си и съ думитъ отъ които вие се оплаквате, именно
за това азъ намирамъ вашите думи, които цитирахъ
безпихти, защото тѣ означаватъ че г. Хокде е билъ
наложенъ на България отъ друга държава. Спорѣдъ
меня, ако да бѣхте вие казали, че г. Хокде е на-
ложенъ отъ нашиятъ князъ, то щеше да бѫде нѣщо
твърдѣ естествено, твърдѣ на мѣстото си, защото и
Негово Височество е властъ въ държавата и една
власть по висока и отъ Народното Събрание и отъ
Министритъ, тѣ като конституцията му дава право
да махва Министритъ си и да растурва Събранията. —
Слѣдователно нищо по естествено неможе да сѫщес-
твува отъ това, че Негово Височество въ желание-
то си, да види управлението въ добъръ рѣдъ, взема
мѣрки съгласно съ Министритъ си, за постиганьето
на той добъръ рѣдъ, чрезъ повикване на по голѣми
сили.

Думитъ ви обаче, които цитирахъ въ послѣдното
си писмо и които вие идете да подтвърдите съ
вашето отъ вчера, хвърлятъ една голѣма клевета вър-
ху свѣтата особа на нашиятъ князъ; тѣ го показватъ
не само като complice но даже като инициаторъ, за
налаганьето на България чиновникъ на една друга
държава, защото да ви повтора и потрета иститъ думи
които сте чули и отъ нашиятъ князъ ини-
циативата за приеманье въ България на единъ френ-
ски финансистъ произлиза отъ Негово Височество.

Позволете ми да се очудя на вашиятъ Министер-
ски взглядове върху всичката тая работа. Вие съмтате,
като да е по лошаво да ни се наложи единъ
чиновникъ отъ Негово Височество, отъ колкото да се
наложи той отъ една друга държава, и бѣрзате да
искате отъ меня да си оттегля думитъ, които не сте
разбрали, като ми расправате въ сѫщото време на
дѣлто че сте искали да кажете друга държава, а не
Негово Височество, безъ да мислите, че съмъ думи
вие представяте българскиятъ князъ, като да е пре-
дадъл княжеството на тая друга държава, нѣщо кое-
то е хилядократно по тѣжко обвинение, отъ колкото
онова за налаганьето отъ негова страна въ управ-
лението на единъ достоенъ чиновникъ.

Отъ всичко това вие видите, че думитъ ми не

съжелета, понеже вие сами ги подтвърдявате въ
същото писмо нѣколко пъти, и, че нѣмамъ за какво
да ги оттеглявамъ назадъ. Азъ съмъ разбрали имен-
но това което вие сте искали да кажете, а вие не-
сте разбрали, че менъ имени то значение на ваши-
тъ думи ма индигнира.

Колкото за моята досегашна честност, азъ не
ви позволявамъ да се бъркате въ нея, иие двама не-
сме компетентни да решаваме единъ за други такива
деликатни вопросы и нека да ги оставимъ да ги реш-
аватъ онци които познаватъ и двама ни.

За огрозата която ми правите че ще предадете
корреспонденцията ни на Негово Височество и ще
чакате неговитъ заповѣди, това е за мене най голѣ-
мата сatisфакция която може да съществува. Покал-
вамъ ви даже да я дадете преди да се свърши окон-
чателно тоя въпросъ, защото възможно е, тая наша
корреспонденция да освѣти Негово Височество въ
много работи.

Колкото за онова що се относя до затрудител-
ното положение въ което може да влѣзе княжество-
то спрямо Франция по съѣдствие на г. Ходже, вие
можете много добре да се утѣшавате съ мисълъта
че отговорността ще падне върху менъ; бѫдете оба-
че уверени че ще изчезнатъ скоро люспитъ отъ очи-
тъ и на най заслѣпителъ и всѣкий ще види кой е
виновниятъ. — Нѣма съмѣни и когато тоя въпросъ
стане публиченъ и нашата взаимна корреспонденция
ще стане тоже публична, и хората ще сѫдятъ отъ
самитъ ваши и мои писма върху кого пада отговор-
ността.

Г. Д. НАЧОВИЧЪ.

ЦАНКОВЪ до Начовича.

Г. Начовичъ.

Отъ писмото ви съ днешна дата азъ невиждамъ
отговоръ на онова, което чакамъ отъ васъ, а имен-
но: копия подтвърдена съ вашия подпись отъ кон-
тракта, за съдѣржанието на когото сте ся споразумѣли
устно като Министъ на Външнитъ Работи на Бъл-
гарското княжество съ Г. Шефера Прѣставител на
Французската република при Негово Височество Бъл-
гарски князъ, контрактъ, когото трѣбуваше да под-
пишиште, ако би да бѣше пристигналъ въ София г.
Ходже при вашето Министруване.

За послѣденъ пътъ ви моля да сторите тая
должностъ отъ ваша страна.

Приемете, Господине, и проч.

Д. ЦАНКОВЪ.

На това писмо той ми неотговори и азъ му пи-
сахъ слѣдующето писмо:

ЦАНКОВЪ до Начовичъ

Моля г. Г. Начовичъ да стори добре да доде у-
трѣ часа на деветъ въ засѣданietо на Министер-
ски Съѣтъ, което ще стане въ Министерството на
Външнитъ Работи, за да отговори на нѣкои въпро-
си относително на работата Хокде.

ЦАНКОВЪ.

Г. Начовичъ не доде въ Министерски Съѣтъ,
а ми отговори съ слѣдующето писмо:

Начовичъ до ЦАНКОВЪ.

Частно. — София 22. Май 1880 год.

Г-не Д. ЦАНКОВЪ! Писмото ви отъ вчера,
съ което ма каните да дода днесъ въ Министерски
ви Съѣтъ за да дамъ „нѣкаквиси обяснения по въ-
просътъ на Французкиятъ Финансистъ, Г. Ходже“,
приехъ снощи по 10 часа. Както до сега, тъй и за
напрѣдъ, азъ съмъ готовъ да ви дамъ всичките об-
яснения които ми поискате, ако и да мисля че съмъ
ви казалъ вече всичко, което имаше да се казва,
въ нашиятъ частенъ разговоръ както и въ писма-
та си.

За да не стане обаче нѣкое недоразумѣние и
за де не би да се протоколиратъ въ нашиятъ Съ-
ѣтъ моите отговори не съвсѣмъ тѣй както азъ би
ги далъ, по причина че не ще ма бѫдете добре раз-
брали, азъ ви моля да ми поставите именно всич-
ките питания и да ми ги прѣводите за да ги отго-
воря тоже писмено; по този начинъ вие ще има-
те документъ подписанъ и писанъ отъ меня сѫщий.

Като предполагамъ, че можете да бързате за тия
мо обяснения, азъ ви се обѣщавамъ да ви ги дамъ
въ най краткото време. Ако ми проводите до 10
часа нашиятъ питания, азъ ще се постараю да ви дамъ
отвѣтъ до 11 или до 12 часа споредъ по кситъ
или по дѣлгитъ обяснения, които би трѣбalo да ви
дамъ.

Подписътъ Г. Д. НАЧОВИЧЪ.

ЦАНКОВЪ до Начовичъ

Министерски Съѣтъ № 30 22 май 1880.

Г. Начовичъ.

Писмото ви отъ днешна дата приехъ. Азъ не-
зная какви други въпроси може да Ви прѣложи
Министерски Съѣтъ, но най главният е този, който
ви предлагамъ сега и който е рѣшенъ въ Министер-
ски Съѣтъ. Той е, че ви трѣбувада подтвърдите съ
подписа си копията отъ контракта, който се предла-
га отъ г. Шефера да го подпише Българското пра-
вителство, и върху който сте се били съгласили съ
него. Секретарътъ на Министерски Съѣтъ, който

ви носи писъмцето ми, ще ви представи тая копия, а вий ще сторите добрѣ да я подтвърдите съ подпода си и да я предадете нему.

Подписанъ Д. ЦАНКОВЪ.

Тогава той подписа върху копията на контракта и се свършиха прѣговорите между мене и него.

Сега Народ. Събрание трѣбва да размисли трѣбва ли Министерството да подпише такъвъ контрактъ, и ако го не подпише трѣбва ли да се плататъ парите споредътъ исканието на г-на Шефера?

Г. Предсѣдателътъ: За да улесни разискването на въпроса раздѣли го на двѣ части: 1). възможно ли е било да се подпише контракта, и 2). ако не, то да се плататъ ли парите споредътъ 6-ий чл. на контракта.

Г. Стамболовъ: Както виждамъ, работата е деликатна, защото е между нашето слабо правителство и Френското. Незаконността на това дѣло състои 1) че трѣбване да се попита Народ. Събрание да ли ще съгласи да се плаща на единъ чиновникъ толкова голѣма заплата, и 2) че не можеше Министерството да повика този чиновникъ прѣди да попита Народ. Събрание да ли ще покъри финансиите си на чуждъ чиновникъ. — Г. Начовичъ иска да каже въ писмата, че и Негово Височество князътъ се е съгласилъ, по забравя че и въ такъвъ случаи такъ Министерътъ отговаря. На основание на 66 чл. отъ конституцията, като не сѫши питали, ний можемъ да считаме този контрактъ за несъществуващъ, и не можемъ да го приемемъ. Въ случай, че рѣшимъ, да го приемемъ, ще заповѣдамъ да стане третя незаконност, именно сегашното Министерство да подпише единъ контрактъ който то не е сключвало; а колкото за парите, трѣбва да ги платимъ, ако и да е то за насъ тежка глоба; защото ний не можемъ да имаме препирня като съ Френското правителство, особено въ сегашните времена, понеже ний зависимъ отъ волята на другите държави и въ интересътъ ни е да си не изгубваме кредитътъ прѣдъ Европейските сили. Но за да не губи държавната ни касса, трѣбва да дадемъ подъ Съдъ Г. Начовича и да си извадимъ парите.

Г. Епископъ Климентъ Браницки: Г. Стамболовъ говори за това, какъ Френското правителство ще поглѣдне на насъ, ако ний не платимъ, т. е. ако сегашното Министерство не удобрява това, което е направило бившето, и азъ щъ обѣръ внимание Ви върху друго нѣщо именно: че не е страхътъ за борбата между нашето и френското правителство, а за нравственниятъ кредитъ, който трѣбва да има нашия народъ и князътъ ни прѣдъ това правителство. Отъ кореспонденцията се видѣ, че самия князъ е пожелалъ да има такова лице и като знаѧлъ че френското правителство ще му даде добъръ чело-

въкъ, самъ се е отнесълъ до него. Ако ний сега не приемемъ тоя человѣкъ, то въ какво положение ще туримъ княза си, народа си и г-на Шефера спрямо френското правителство. — Казвате да дадемъ подъ Съдъ бившето министерство, и каква полза ще принесе това на нашия кредитъ. Групката е станжла по глубочина, а не по злоумишленностъ. 80,000 фр. сѫ много за нашата сиромашия, и въ сравнение съ нравствения ни кредитъ, тѣ сѫ малко. Ако ги не платимъ, ни губимъ прѣдъ френското правителство и поставяме княза си въ лошо положение. До колкото азъ зная, въ контрактътъ се казва, че той ще бѫде независимъ само въ това, гдѣто ще си дава съвѣтъ, иска ли ги министра или не.

Г. Министръ Каравеловъ: Азъ чухъ че трѣбва за запазване на нравственния си кредитъ въ Европа да подпишемъ контракта; и азъ щѫ кажа, че колкото за франковетъ, можемъ да ги платимъ за да не изгубимъ кредитътъ си; а за подписането щѫ кажа, че ако подпишемъ, ще изгубимъ още повече кредитъ си: такъвъ контрактъ не се е подписвалъ нито въ Египетъ. — За това да платимъ парите, а контрактъ да не подписваме, защото ще бѫде за насъ позоръ. — Хокде би билъ пъленъ Господаръ на нашите финанции. Бившето министерство е направило повече отъ позоръ, — направило е Господарствена измѣна.

Г. Стамболовъ: Г. Хокде споредъ контрактътъ може да си доведе още двама помощници, на които да се плаща по 30 или 40 хиляди франка; за това по-добъръ е да платимъ 80,000 фр. отколкото 250,000 фр. Освѣнъ това Г. Хокде ще се намира постоянно въ напрегнато положение съ нашето Правителство. Понеже до нѣкоги може да се диприятъ съмѣтки отъ министерството и тогава хората ще ноглѣдятъ иначъ на работата, а не както ние сега, то желателно е да сѫ подписаны документътъ, отъ лицето което ги извѣрива. Отъ думитъ на Г. Епископъ Клиmentъ се вижда, че въ Министерския Съвѣтъ не се знаѧло за подробностътъ на контрактътъ, освѣнъ това въ контрактътъ се казва, че той се сключва съ правителството, за това не трѣбва да се говори за Князя. Азъ мислѫ, че тие пари трѣбва да се зематъ отъ министра.

Г. Славейковъ: Всякога, а особено по нашия понятия е тежъкъ въпроса за даване пари и 85,000 фр. за нашия разоренъ и испадналъ народъ, не сѫ малко. — Но споредъ мене това не е толкова тежко, отколкото е да се введе въ такава подчиненостъ нашия народъ, щото да не е господаръ на финансите си. Сега между тия двѣ злини, азъ съвѣтвамъ да отхвърлимъ контрактъ и да платимъ парите; а не да се подчинимъ на условия, които отнематъ свободата на министерството и на народа ни. — Колкото за отвѣтственностита на министри-

тъ, то е други въпросъ. (Слѣдъ това се прочете контрактътъ отново.)

Г. Тодоровъ: Азъ мисля, че въпросътъ е отъ голѣма важностъ, за това да го дадемъ на комисия, която да го обсѣди; защото за една честна дума има да се плататъ 85,000 фр. Предлага се да се даде министра подъ Сѫдъ, нъ това не може да стапне ирѣди да се размисли. Казва се, че поставя министерството подъ зависимостъ отъ той чиновникъ, но спорѣдъ контрактътъ той ще има само съвѣща теленъ, а никакъ рѣшающъ гласъ. Ако е казано, че въ всякой въпросъ трѣбва да си дава съвѣтътъ, то е, че нашето министерство не може да го игнорира, понеже е важна персона. И тъй мисла, че най добре ще е да се избере комисия отъ 8 или 10 лица, която да обмисли, какъ трѣбва да се постъпи.

Г. Министъ Цанковъ: Не може да биде по-важно лице отъ единъ министъ въ нашата държава. Ако да нѣма нѣщо такова въ контрактътъ, то защо Г. Шеферъ не приема, като се казва, че ще биде подъ управлението на министерството на финансите, или поне на Министерски Съвѣтъ.

Г. М-ръ Каравеловъ: Колкото за комисия, то е дѣло на Народ. Събрание; противъ това нѣмаме нищо.

Т. Станчевъ: Тука въпросъ е да се подпише ли той контрактъ или не; азъ намирамъ за не- нужно да се избира комисия, защото сѫ ни ко- пали гробътъ, и искали да ни вкаратъ въ него безъ комисия. — (Г. Епископъ Климентъ: протестирамъ като бившият Предсѣдател из Министерски Съвѣтъ). Ний като Народ. Представителство, ако дадемъ право на министерството да подпише контрактътъ, ще значи да дадемъ финансите си, т. е. душата на държавата си въ чужди рѣце; за това да отхвърлимъ контракта, а да платимъ паритъ, защото нѣма друго спасение.

Г. Михайловски: И двата контракта се че- тоха, има между тѣхъ малка разлика. — Въ пър- вия не се споменува да ли е зависимъ или не, а въ втория се казва, че ще е зависимъ отъ министерството на финансите; за което се и не приема. Това значи, че той желаетъ да биде независимъ да се бѣрка въ всичкитъ наши работи. — Египетъ е стра- на много богата и хедифитъ, за да и развишътъ бо- гатствата, повикаха Европейци, а тѣ я заробиха. — Такова въвеждане на независимо учрѣждение въ нашата държава е полвина зарабование. Ако г. Хокде е искренъ, то защо не иска да подпише правител- ствения контрактъ? Понеже настоява на първия кон- трактъ, за това ний имаме право да мислимъ, че се крие нѣщо зло. — На основание на 66-ий чл. отъ констит. ний неможемъ да го приемемъ и като има друга опасностъ, то по-добре е да платимъ 80,000 или 100,000 фр. за да не платимъ по-слѣдни 10,000,000 фр.

Г. Министъ Каравеловъ: Първо да рѣ- шимъ трѣбва ли да подпишемъ той контрактъ или не; колкото за паритъ да не рѣшаваме, то ще зависи отъ обстоятелствата, ако ни принудатъ, ще ги платимъ.

Г. Мин. Цанковъ: Разбира се, че Правител- ството ще се помажи да ги не плати сичкитъ, илько доде отъ Френското Правителство заповѣдъ на Г. Шефера да ги иска, той ще ги иска въ 24 часа; за това азъ мола Нар. Събрание да рѣши да се плататъ.

Г. Тодоровъ: Азъ незная защо да плащаме тия пари, когато нѣма подписанъ контрактъ и въп- роса не обмисленъ отъ комисия. предлагамъ да не бѣрзаме, и да се обсѣди този въпросъ отъ комисия. А колкото за Египетъ, ще кажа че той има дѣлгове а ни нѣмаме.

Г-нъ М-ръ Цанковъ: мола ви се недѣлите го- вори, че контракта не е подписанъ. Отъ приговоритъ, които сѫ станли, между нашето и Френското Пра- вителство, той трѣбва да се счита като подписанъ.

Г. М-ръ Каравеловъ: Г-нъ Тодоровъ казва, че ние нѣмаме дѣлгове, а забравя, че споредъ Берлинския трактатъ ний имаме. А колкото за плаща- нието на 80,000 фр. Народ. Събрание да не рѣша- ва догматически. Ако ни принудатъ ще ги заплатимъ на своя отговорност и сътиѣ ще обявимъ на Народ. Събрание, а сега да се рѣши само да се под- пише ли контрактътъ или не.

Г. М-ръ Цанковъ: Сега може да се яви едно писмо, въ което да се казва да се плататъ паритъ, за това трѣбва да се рѣши да се плататъ ли или не. (Прочете повторително послѣдното писмо отъ Г-на Шефера, въ което ся казва да са заплататъ парите).

Г-нъ Славейковъ: Отъ прочитанието на кон- трактътъ се вижда, че той може да се сматря и като подписанъ и като неподписанъ; илько отъ писмата на Г-на Начовича се вижда че е подписанъ, затова на Народ. Събрание остава само да обмисли да ли е гибеленъ той за насъ или не. Азъ и мнозина виж- даме, че е гибеленъ, защото Г. Хокде иска да отбѣгне думата зависимостъ, и иска да му стане нашето министерство зависимо. Ний толкова евтиено неможемъ да цѣнимъ нашата независимостъ. Само изучванието нашитъ интереси може да е намъ врѣдително; за това нашето министерство трѣбва да отблъсне Контрактътъ. Колкото за паритъ, не трѣбва да рѣ- шаваме категорически, защото така ще рѣшимъ да- вията. — Да предоставимъ право на министерството да ги плати ако се поискатъ, слѣдъ като се опита да ги не плати, илько на всякой начинъ да избѣгне отъ Сѫдъ съ френското Правителство.

Г. Михайловски: Да ги виждаме да не додемъ до Сѫдъ; защото ще платимъ още толкова на адвокати и други, — да късаме че да се отърваме, — Г. То- доровъ иска да се въсползува отъ Економическо чув- ство на народа. Азъ ще му кажа, че 85,000 за

единъ народъ съ малко; Россия ни освободи съ толкова жертви, а ний искааме отъ ново да се заробимъ, нека се плати на Г-на Хокде и да си иде по работата.

Г. Станболовъ: Въпроса е вече освѣтленъ. Честната дума на Г-на бившия министръ ни излази твърдѣ скжпа; може друга да ни излѣзе за 800,000 фр. Колкото за това, гдѣто Г. Министръ Цанковъ казва, че може да поискаш паритѣ въ 24 часа, азъ мисля че може да не стане нужда; нека се попитатъ и другитѣ консули, какъ мислятъ за това. — Г. Начовичъ не е вече министръ и контракта не може да има значение, защо сега го е подписанъ. Ний не сме противни да се платятъ паритѣ, нъ Правителството трѣба да прави препятствие до колкото е възможно.

М-ръ Цанковъ: Всичкишъ Агенти искаатъ да се погоди тая работа. Ако не платимъ паритѣ, ще ни теглятъ на Сѫдъ. А кой ще ни Сѫди? За разяснение на въпроса да ли се е задължило нашето Правителство спрямо Френското, ще ви прочетѣ едно писмо отъ бившия Предсѣдателъ на Министерски Съвѣтъ. Чете го:

„За Господина Министра на Външните Дѣла и Исповѣданіята и Прѣдсѣдателя на Министерски Съвѣтъ въ Княжеството.

Господине Министре. Въ отговоръ на писмото Ви отъ 6 Май с. г. № 1074. имамъ честь да Ви съобщѫ че, за да се пригласи Г. Хокде, Испекторътъ на Финанциѣ въ Франция, въ София, за Съвѣтие при Министерството на Финанциѣ въ Бъл-

гария, не сѫ ставали формални постановления въ Министерски Съвѣтъ, на който азъ бѣхъ прѣдсѣдателъ, но, до колкото си припомнямъ, въ Съвѣта се говори за него, и понеже се намѣри за потребно и полѣзно да се пригласи той, прѣдстави се на Г-на Начовича, тогавашниятъ Министръ на Финанциѣ, да направи съгласно съ одобрението и на Негово Височество — потребното за приглашението му.

Приемете и проч. и проч.

София 8 Май 1880 г.

Подписалъ Еник. Клим. Браницки.

Г. П. Станчовъ: Виждамъ, че всички сме съгласни да се отхвѣрли контракта, а сѫщо и да се плаща паритѣ, затова да рѣшимъ да се платятъ паритѣ, ако настои Г. Шеферъ да ги иска а при това виновния да се даде подъ сѫдъ, съгласно 155 чл. отъ Констит.

Народно Събрание рѣши да се не подписва контракта.

Г. М-ръ Каравеловъ: Когато ставатъ интернационални давии, тѣ се рѣшаватъ отъ тритейски Сѫдъ. Нека Събранието рѣши да се платятъ ако ни насилатъ.

Г. М-ръ Цанковъ: Азъ моля Народ. Събрание да рѣши прѣдварително трѣба ли да влеземъ въ давия съ Френското Правителство (Гласове: не трѣба). Народ. Събрание прие да се предостави право на Министерството да плати тия пари ако бѫде принудено.

Засѣданietо се затвори въ 5 $\frac{3}{4}$ часътъ послѣ пладня.

№ 1603.

София 4/16 Юни 1880 г,

Господину Шеферу, Дипломатический Агентъ и Генерални Консулъ на Французската Република. София.

Господине Агенте.

Приехъ свое временно писмото Ви, отъ 1-ий Юни, чрезъ което мя увѣдомявате че не можете да приемите измѣненията въ редакцията на Контракта Хокде и искате исполнението на 6-ї Членъ, да ви са плати суммата отъ осемдесетъ и петъ хиляди франка. Имамъ честь да Ви съобщѫ че дадохъ заповѣдъ да са тури незабавно тая сумма на Ваше расположение.

Моля Ви приемете изражението на моята сърдечна жалостъ за дето Българското Правителство не можа да употреби обширните познания на Вашиятъ съотечественикъ който, увѣренъ сѫмъ, би принесалъ голѣми услуги на Княжеството, нъ разногласия независими отъ наша воля ни принудихъ да се откажемъ отъ неговото разумно съдѣйствие.

Приемете, Господине Агенте, увѣрения въ отличното ми къмъ Васъ почитание.

Д. ЦАНКОВЪ.

Monsieur Schefer Agent Diplomatique et Consul Général de la republique française à Sofia.
Sophia 4/16 Juin 1880. № 1603.

Monsieur l'Agent.

J'ai reçu en son temps votre lettre du 1-er Juin, m'annonçant que vous ne pouviez accepter les changements de rédaction introduits dans le contrat Hocde et me réclamant l'exécution de l'Article 6, soit le paiement en vos mains de la somme de quatre vingt cinq mille francs. J'ai l'honneur de vous faire savoir que j'ai donné l'ordre de mettre immédiatement cette somme à votre disposition.

Je vous prie d'agréer l'expression de mes sincères regrets de ce que le gouvernement bulgare n'a pas pu utiliser les vastes connaissances de votre compatriote qui, j'en suis certain, aurait rendu de grands services à la Principaut , mais des divergences indépendantes de notre volonté ont dû nous faire renoncer à son concours éclairé.

Agréez, Monsieur l'Agent, l'assurance de ma haute considération.

D. Zancoff.